

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: OTR Recycling s.r.o., IČO 28335830
sídlem Kostelanská 2128, 686 03 Staré Město

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 5. 2018, č. j. 24404/18/5000-10470-700938, ze dne 29. 5. 2018 č. j. 24842/18/5000-10470-700938, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 12. 6. 2018, č. j. 27028/18/5000-10470-700938, a ze dne 28. 5. 2018, č. j. 24721/18/5000-10470-700938, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 12. 6. 2018, č. j. 27037/18/5000-10470-700938,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 28. 5. 2018, č. j. 24404/18/5000-10470-700938 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 1“) žalovaný na základě odvolání žalobce změnil rozhodnutí – platební výměr č. 64/2017 na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 10. 10. 2017, č. j. 1826712/17/3300-31472-702802 (dále jen „platební výměr č. 1“) vydaný Finančním úřadem pro Zlínský kraj (dále jen „finanční úřad“ či „správce daně“). Rozhodnutím ze dne 29. 5. 2018 č. j. 24842/18/5000-10470-700938, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 12. 6. 2018, č. j. 27028/18/5000-10470-700938 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 2“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí – platební výměr č. 65/2017 na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 10. 10. 2017, č. j. 1826722/17/3300-31472-702802 (dále jen „platební výměr č. 2“) vydaný finančním úřadem. Rozhodnutím ze dne 28. 5. 2018, č. j. 24721/18/5000-10470-700938, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 12. 6. 2018, č. j. 27037/18/5000-10470-700938 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 3“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí – platební výměr č. 66/2017 na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 10. 10. 2017, č. j. 1826726/17/3300-31472-702802 (dále jen „platební výměr č. 2“) vydaný finančním úřadem. Jednotlivými platebními výměry byl žalobci podle § 44a odst. 4 písm. b) a c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015 (dále jen „rozpočtová pravidla“) vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu, a to platebním výměrem č. 1 ve výši 44 106 452 Kč, platebním výměrem č. 2 ve výši 4 659 265 Kč a platebním výměrem č. 3 ve výši 3 199 300 Kč.
2. Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl, že žalobci byly na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace poskytnuty dotace ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které měly být kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie. Finanční úřad zahájil u žalobce daňovou kontrolu ve věci zjištění skutečností rozhodných pro případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle rozpočtových pravidel. Předmětem daňové kontroly byla kontrola podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. Na základě kontrolního zjištění bylo prokázáno, že žalobce v případě všech poskytnutých dotací 1) nepoužil poskytnuté finanční prostředky pro financování způsobilých výdajů, které odpovídají cenám v místě a čase obvyklým, 2) při výběrovém řízení zvýhodnil vítězného uchazeče poskytnutím informací, které ostatním dodavatelům ani potenciálním uchazečům nemohly být známy, 3) sdělil SFŽP nepravdivé, zkreslené a neúplné informace týkající se skutečností, kterými se rozhodnutí o poskytnutí dotace zabývá, 4) v průběhu realizace projektu porušil Směrnici MŽP a Závazné postupy, 5) nedodržel povinnost po celou dobu realizace projektu dodržovat politiky Evropské unie, zejména pravidla hospodářské soutěže, platné předpisy upravující veřejnou podporu a pravidla zadávání veřejných zakázek. Uvedenými postupy došlo k porušení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace, čímž došlo k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel. V důsledku konstatování porušení rozpočtové kázně vydal správce daně platební výměry č. 64/2017, č. 65/2017 a č. 66/2017, kterými byly žalobci vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný se ztotožnil se závěry správce daně, že platební výměry byly vydány v souladu se zákonem.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby všechna napadená rozhodnutí žalovaného i platební výměry správce daně zrušil.

4. Dle názoru žalobce jsou skutková zjištění žalovaného neúplná, nepřesná a zavádějící, přičemž žalovaný ze skutkových zjištění vyvozoval pouze závěry v neprospěch žalobce, aniž by tyto byly postaveny najisto. Žalobce odkázal na svá tvrzení uváděná v dosavadním řízení.
5. Žalobce namítal, že pokud byla prováděna určitá sondáž cen jednotlivých dodávek technologie, tak dodavatel nemohl být zvýhodněn, neboť kdokoli jiný tuto sondáž mohl provádět, přičemž se jedná o specifickou technologii, kterou vyrábí jen několik výrobců. Kterýkoli z vážných zájemců o veřejnou zakázku mohl činit stejné činnosti a dospěl by ke stejnému výsledku jako žalobce.
6. Žalovaný podle názoru žalobce nezohlednil, že žalobce věnoval spoustu času a finančních prostředků funkčnosti technologie, než se mu podařilo vybudovat funkční celek. Žalovaný nepřihlédl k tomu, že žalobce zbudoval, i když o něco později, unikátní technologii, která je funkční, tedy že prostředky poskytnuté dotace byly zcela využity k účelu poskytnutí. Žalobce uvedl, že poskytovatel dotace v průběhu probíhajícího trestního stíhání prohlásil, že pokud by žalobce požádal o prodloužení termínu dokončení projektu, bylo by jeho žádosti vyhověno, neboť podstatné je naplnění smyslu daného projektu. Podle žalobce je zvláštní, že žalovaný tuto skutečnost nevyhodnotil mezi důkazy.
7. Žalobce namítal, že závěr žalovaného, že kupní cena dle uzavřených smluv se zhotovitelem je nadhodnocená, nemá oporu v provedeném dokazování. Pouze z přepravek zboží mezi několika subjekty podle jeho názoru k tomuto závěru dospět nelze, neboť sjednaná cena ve smlouvách zahrnovala i přepravu technologického zařízení na místo plnění, montáž technologického zařízení, včetně vytvoření jeho nosných konstrukcí a pracovních plošin, zprovoznění technologického zařízení, propojení technologického zařízení vybudovanou elektroinstalací a zaškolení obsluhy, zatímco cena od výrobce obsahovala pouze cenu daného zboží.
8. Podle žalobce je třeba zdůraznit, že žalovaný teprve po důsledné kontrole, že technologie je funkční, umožnil vrátnou DPH. Lze se domnívat, že by takto neučinil, pokud by technologie funkční nebyla. Funkčnost technologie potvrzuje i to, že tato vyrábí i v současné době.
9. Žalobce namítal, že nikoho při výběru dodavatele nezvýhodnil, neboť nikomu nebránil zúčastnit se veřejné zakázky. Pokud by některý z uchazečů požádal o poskytnutí dodatečných informací, tak by mu je žalobce poskytl. Žalobce uvedl, že žádný z tehdejších jednatelů žalobce neměl s jednatelem společnosti AB Technology, s.r.o., panem J., jiné než obchodní kontakty, před navázáním obchodní spolupráce se neznali. Žalovaný podle něj nezohlednil, že společnost AB Technology, s.r.o. byla jako hlavní dodavatel vybrána na základě řádného výběrového řízení, které nezpochybnil ani audit Ministerstva financí. Závěr žalovaného o zpochybnění výběrového řízení není podle názoru žalobce náležitě odůvodněn a v této části považuje žalobce odůvodnění rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
10. Z uvedených důvodů podle žalobce nebyly v daném případě naplněny podmínky pro doměření daně.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Ve vyjádření k žalobě žalovaný předně shrnul výsledky kontrolních zjištění vztahující se k jednotlivým projektům (Technologické zařízení pro materiálové využití odpadního skla,

Zařízení na úpravu komunálních odpadů a Rozšíření zařízení na úpravu komunálních odpadů). K námitce žalobce týkající se zvýhodnění vítězného dodavatele žalovaný odkázal na část II, bod 14 písm. f) a i) napadených rozhodnutí. Žalovaný má za prokázané, že výběrová řízení byla žalobcem provedena pouze formálně za účelem dodržení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. V daném případě došlo k účelovému spojení dodavatelů se snahou zastřít původ zboží, případně navýšit jeho cenu a získat tak větší objem dotačních prostředků. Společnosti AB Technology s.r.o. byly poskytnuty informace, které nemohly být známy ostatním dodavatelům, ani potenciálním uchazečům o veřejnou zakázku. Žalobce v průběhu realizace projektu zvýhodňoval společnost AB Technology, s.r.o. i tím, že na základě předávacích protokolů nebyla předmětná zařízení žalobci ještě ani dodána a přitom žalobce na základě uplatněných způsobilých výdajů požadoval vyplacení dotačních prostředků, přičemž akceptoval fakturované vyšší ceny za dodaná zařízení, než činily ceny za tato zařízení u výrobce. S odkazem na tabulku přílohy č. 3 rozhodnutí o poskytnutí dotace (bod 21) žalovaný uvedl, že v daném případě bylo jednání žalobce správcem daně vyhodnoceno jako „vysoká závažnost porušení podmínky“, neboť výběrová řízení byla provedena pouze formálně (srov. str. 44 zprávy o daňové kontrole). K tvrzení žalobce, že odůvodnění týkající se zvýhodnění vítězného dodavatele je nepřezkoumatelné, žalovaný uvedl, že zvýhodnění dodavatele je v odůvodnění napadených rozhodnutí detailním způsobem vypořádáno, přičemž v rámci odvolacího řízení byla žalobci doručena zpráva o daňové kontrole jako odůvodnění platebních výměrů. Žalovaný uvedl, že postupem žalobce došlo k porušení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace, čímž došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona. S ohledem na vysokou závažnost porušení byl odvod za porušení rozpočtové kázně stanoven ve výši 100 % částky poskytnuté v souvislosti s jednotlivými výběrovými řízeními. Pokud žalobce namítal, že výběrové řízení nezpochybnil ani audit Ministerstva financí, žalovaný uvedl, že za dodržení podmínek dotace odpovídá výhradně její příjemce. Jediným orgánem, do jehož kompetence spadá správa odvodů za porušování rozpočtové kázně, jsou finanční úřady. K tomu žalovaný poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48, publikované pod č. 3579/2017 Sb. NSS, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, publikovaný pod č. 2713/2012 Sb. NSS (všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). K námitce ohledně navyšování cen technologických zařízení žalovaný především odkázal na část II, bod 14, písm. f), i) a j) napadených rozhodnutí. Žalovaný nerozporuje tvrzení žalobce, že kupní cena jednotlivých technologických zařízení obsahovala i dopravu na místo plnění, montáž, zaškolení a další výdaje spojené s plněním kupní smlouvy, tyto okolnosti však nemohou vyvrátit skutečnost, že technologická zařízení byla přeprodávána v řetězci více společností a žalobce deklaroval převzetí zařízení od společnosti AB Technology, s.r.o., aniž by tato zařízení byla vyrobena nebo v řetězci firem vyfakturována prvním dodavatelem, přičemž v rámci těchto přeprodejí docházelo k navyšování cen zařízení oproti cenám od výrobce a tím k vynakládání nezpůsobilých výdajů z dotace. Navyšováním cen zařízení v řetězci společností vznikla žalobci možnost daňového zvýhodnění v podobě nároku na odpočet DPH. Žalovaný uvedl, že účelovým navyšováním cen technologických zařízení došlo k porušení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace, čímž došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1

písm. b) a j) rozpočtových pravidel. S ohledem na vysokou závažnost porušení byl odvod za porušení rozpočtové kázně stanoven ve výši 100 % částky nezpůsobilých výdajů.

12. Žalovaný má za to, že podaná žaloba je s ohledem na výše uvedené nedůvodná. Napadená rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

13. Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadená rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
14. Předmětem sporu mezi žalobcem a žalovaným je otázka, zda odvody za porušení rozpočtové kázně byly žalobci vyměřeny v souladu se zákonem a se zjištěným skutkovým stavem.
15. Úvodem soud předesílá, že kvalita žaloby předurčuje kvalitu rozhodnutí soudu; řízení před správními soudy je ovládáno zásadou dispoziční. Je-li tedy žaloba kuse zdůvodněna, je tím předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobce. Pokud žalobce uplatní obecnou námitku, může se jí ve stejném rozsahu zabývat i soud; podobné lze uvést za situace, kdy žalobce v podstatě toliko opakuje obdobně obecné odvolací námitky, se kterými se žalovaný již určitým způsobem vyrovnal (k těmto konstatováním mezi jinými např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 102/2018-25). Právě takovou situaci přitom soud shledal v dané věci – některé žalobní námitky jsou formulovány pouze obecně, v některých žalobce pouze opakuje námitky uplatněné v odvolání.
16. Co se týče námitky, že skutková zjištění žalovaného jsou neúplná, nepřesná a zavádějící, resp. že žalovaný ze skutkových zjištění vyvozoval pouze závěry v neprospěch žalobce, je třeba konstatovat, že žalobce se omezil na toto obecné tvrzení, aniž by jej jakkoli blíže konkretizoval. Jelikož žalobce dostatečným způsobem neupřesnil, z jakých konkrétních důvodů mají být skutková zjištění správních orgánů neúplná, nepřesná a zavádějící, soudu není známo, v jakých mezích by se měl v rámci přezkumu napadených rozhodnutí pohybovat, a považuje za nemožné se k takto obecně nevymezenému žalobnímu bodu vyjádřit. Soudu nepřísluší za žalobce domýšlet jednotlivé skutkové a právní důvody, které by zpochybnil argumentaci žalovaného. V tom případě by se totiž ocitl v pozici „advokáta žalobce“ a ignoroval by dispoziční zásadu, na níž je správní soudnictví postaveno.
17. Pokud žalobce namítal, že žalovaný nezohlednil, že žalobce zbudoval funkční technologii, resp. že prostředky poskytnutých dotací byly zcela využity k účelu jejich poskytnutí, je třeba zdůraznit, že důvodem pro vyměření odvodů za porušení rozpočtové kázně nebylo, že by technologie, na které byly poskytnuty dotace, nebyly realizovány nebo že nebyly uvedeny do provozu, ale důvodem bylo, že žalobce měl porušit několik podmínek stanovených v rozhodnutí o poskytnutí dotace, konkrétně že nepoužil poskytnuté finanční prostředky pro financování způsobilých výdajů, které odpovídají cenám v místě a čase obvyklým, že zvýhodňoval vítězného uchazeče při výběrových řízeních, sděloval Státnímu fondu životního prostředí (SFŽP) nepravdivé, zkreslené a neúplné informace, že porušil Směrnici Ministerstva životního prostředí a Závazné postupy rozhodnutí o

poskytnutí dotace, a že nedodržel povinnost po celou dobu realizace projektu dodržovat politiky Evropské unie, zejména pravidla hospodářské soutěže, platné předpisy upravující veřejnou podporu a pravidla zadávání veřejných zakázek. Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí [Ad část II bod 14, písm. ch)] výslovně uvedl, že správce daně ve zprávě o daňové kontrole nezpochybnil, že předmětná zařízení byla dodána a že linky byly funkční. Argumentace žalobce v těchto částech žaloby se tak míjí s podstatou napadených rozhodnutí.

18. K námitce, že žalobce při výběru dodavatele nikoho nezvýhodnil, neboť nikomu nebránil se zúčastnit veřejné zakázky, se žalovaný relativně podrobně vyjádřil v odůvodnění napadených rozhodnutí [Ad část II bod 14, písm. f) a i)] a postup prokazující zvýhodňování vítězného dodavatele je podrobně rozveden rovněž ve zprávách o daňové kontrole (u projektu na dodávku technologického zařízení pro materiálové využití odpadního skla na str. 46 až 92, u projektu na dodávku zařízení pro linku na úpravu komunálních odpadů na str. 30 až 46, a u projektu na dodávku zařízení pro rozšíření linky na úpravu komunálních odpadů na str. 23 až 51 zprávy o daňové kontrole). Žalovaný uvedl, že výběrová řízení na veřejné zakázky byla žalobcem provedena pouze formálně za účelem dodržení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. V daném případě došlo k účelovému spojení dodavatelů se snahou zastřít původ zboží, popř. navýšit jeho cenu a získat tak větší objem dotačních prostředků. Společnosti AB Technology, s.r.o. byly poskytnuty informace, které nemohly být známy ostatním dodavatelům ani potenciálním uchazečům o veřejnou zakázku, což vedlo ke zvýhodnění společnosti AB Technology, s.r.o. ve výběrovém řízení. Zvýhodnění této společnosti spočívalo i v tom, že na základě předávacích protokolů nebyla jednotlivá zařízení společností AB Technology, s.r.o. ještě ani dodána a přitom na základě způsobilých výdajů v žádosti o platbu již bylo požadováno vyplacení dotačních prostředků. Žalovaný nezpochybnil, že žalobce měl možnost kontaktovat před zahájením výběrových řízení výrobce jednotlivých zařízení za účelem průzkumu trhu. Z provedeného dokazování však vyplývá, že žalobce následně inicioval přeprodeje přes další společnosti a ve výsledku akceptoval vyšší cenu stanovenou generálním dodavatelem – společností AB Technology, s.r.o., než jakou mu nabízeli výrobci těchto zařízení.
19. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě v zásadě pouze zopakoval námitku uvedenou již v odvolání, aniž by reagoval na podrobnou argumentaci žalovaného uvedenou v napadených rozhodnutích, soudu nezbyvá než na závěry žalovaného plně odkázat.
20. Uvedeným postupem žalobce došlo k porušení oddílu B „Další podmínky poskytnutí dotace“ bodu 3 „Další povinnosti příjemce dotace související s realizací akce“ písm. a) rozhodnutí o poskytnutí dotace, čl. 7 Směrnice MŽP č. 6/2014 pro předkládání žádostí a o poskytování finančních prostředků pro projekty z Operačního programu Životní prostředí včetně spolufinancování ze Státního fondu životního prostředí České republiky a státního rozpočtu České republiky – kapitoly 315“ a části 1 čl. 3 „Závazných postupů pro zadávání zakázek spolufinancovaných ze zdrojů EU, nespádajících pod aplikaci zákona č. 137/2016 Sb., o veřejných zakázkách, v programovém období 2007 – 2013“. Vzhledem k tomu, že porušením podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace došlo k neoprávněnému použití finančních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, pokud žalobci vyměřily odvody za porušení rozpočtové kázně. S ohledem na vysokou závažnost porušení byly

odvody za porušení rozpočtové kázně stanoveny ve výši 100 % částky poskytnuté v souvislosti s jednotlivými výběrovými řízeními.

21. Namítal-li žalobce, že odůvodnění týkající se tvrzeného zvýhodnění vítězného dodavatele je nepřezkoumatelné, soud opakuje, že otázka zvýhodnění dodavatele byla detailně vypořádána v žalobou napadených rozhodnutích [Ad část II bod 14, písm. f) a i)] a rovněž v jednotlivých zprávách o daňové kontrole.
22. Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobce, že výběrové řízení nebylo zpochybněno poskytovatelem dotace ani auditem Ministerstva financí. Jak správně uvedl žalovaný, za dodržení podmínek dotace odpovídal výlučně žalobce jako její příjemce, přičemž dle § 44a odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech v rozhodném znění, jedinými orgány, do jejichž kompetence spadá správa odvodů za porušování rozpočtové kázně, jsou finanční úřady, které jsou ze zákona nadány pravomocí k realizaci kontroly a stanovení odvodů za porušení rozpočtové kázně podle daňového řádu. Skutečnost, že poskytovatel dotace či jiný orgán neshledal porušení podmínek pro poskytnutí dotace, proto není pro posouzení věci relevantní.
23. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, dostupný na www.nssoud.cz), dle níž „[z] judikatury Soudního dvora [...] plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou odpovědní výlučně příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje odpovědnost příjemce dotace. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem.“
24. Pokud žalobce namítal, že z přeprodeje zboží mezi několika subjekty nelze dovozovat závěr o nadhodnocení kupní ceny, jelikož sjednaná cena zahrnovala kromě ceny zboží i přepravu, montáž, zprovoznění, zaškolení a další výdaje, s touto námitkou se žalovaný vypořádal v odůvodnění napadených rozhodnutí [Ad část II bod 14, písm. f), i), j)]. Porušení povinnosti při nakládání s poskytnutými prostředky spočívající v účelovém navýšení cen technologií je kromě toho podrobně rozvedeno i v jednotlivých zprávách o daňové kontrole (u projektu na dodávku technologického zařízení pro materiálové využití odpadního skla na str. 18 až 41, u projektu na dodávku zařízení pro linku na úpravu komunálních odpadů na str. 17 až 27 a u projektu na dodávku zařízení pro rozšíření linky na úpravu komunálních odpadů na str. 13 až 20 zpráv o daňové kontrole). Žalovaný nezpochybnil tvrzení žalobce, že do kupní ceny jednotlivých zařízení byla zahrnuta i přeprava na místo plnění, montáž, zaškolení a další výdaje spojené s plněním kupní smlouvy. Zdůraznil však, že tyto okolnosti nemohou vyvrátit skutečnost, že technologická zařízení byla přeprodávána v řetězci společností a žalobce deklaroval převzetí těchto zařízení od společnosti AB Technology, s.r.o., aniž by tato zařízení byla vyrobena nebo v řetězci firem vyfakturována prvním dodavatelem, přičemž v rámci těchto přeprodeje docházelo k navýšování cen předmětných zařízení oproti cenám od výrobce, a tím k vynakládání nezpůsobitelných výdajů z dotace. Přestože žalobce znal z nabídek cenu od výrobce, přesto akceptoval mnohem vyšší cenu fakturovanou žalobci společností AB Technology, s.r.o. Přefakturováním cen technických zařízení v řetězci společností vznikla žalobci možnost daňového zvýhodnění v podobě nároku na odpočet DPH dle § 72 odst. 1 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

25. Jelikož i v tomto případě žalobce pouze zopakoval námitku uvedenou v odvolání, aniž by reagoval na argumentaci žalovaného uvedenou v napadených rozhodnutích, soudu nezbyvá než konstatovat, že se plně ztotožňuje se závěry žalovaného. Soud považuje pro posouzení věci za podstatné, že technologická zařízení byla přeprodávána v řetězci několika společností, v jehož rámci docházelo k navyšování cen zařízení oproti cenám od výrobce. Ze zpráv o daňové kontrole přitom vyplývá, že k postupnému navyšování cen jednotlivých zařízení docházelo ještě před jejich prodejem společností AB Technology, s.r.o. žalobci, tedy dříve než byly realizovány části zakázky, kterými žalobce navýšení ceny zdůvodňoval (přeprava, montáž, zaškolení, apod.). Ani této námitce proto nebylo možné přisvědčit.
26. Účelovým navyšováním cen technologických zařízení došlo k porušení oddílu B „Další podmínky poskytnutí dotace“ bodu 1 „Povinnosti příjemce dotace při nakládání s poskytnutými prostředky“ písm. a) rozhodnutí o poskytnutí dotace. Porušením podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) a j) rozpočtových pravidel. Správní orgány proto postupovaly v souladu se zákonem, pokud žalobci vyměřily odvody za porušení rozpočtové kázně. S ohledem na vysokou závažnost předmětného porušení byly odvody za porušení rozpočtové kázně správně stanoveny ve výši 100 % částky nezpůsobilých výdajů.

V. Závěr a náklady řízení

27. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. května 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu